

عنوان مقاله:

ابزارهای تفسیر در برخی آرای وحدت رویه دیوان عالی کشور، در پرتو آموزه هایی از نظام حقوقی آمریکا

محل انتشار:

فصلنامه تحقیق و توسعه در حقوق تطبیقی، دوره 7، شماره 22 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسندگان:

محمدرضا رفیعی - قاضی دیوان عدالت اداری

امیرحسین سعادت‌ی چشمقان - دانشجوی دوره دکتری حقوق تجارت و سرمایه گذاری بین المللی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

قضات برای صدور رای، ناگزیر از تفسیر قوانین هستند و از این رو، غالباً نحوه تفسیر نتیجه دادرسی را رقم می زند. با توجه به اهمیت تفسیر در تحقق عدالت قضائی، ضروری است که بقاعده انجام شود و برای ارزیابی تفاسیر قضایی، حتی الامکان معیارهای مشخصی تعریف شود. این مسائل باعث شده است که در باب تفسیر نظریه پردازی های فراوانی صورت بگیرد. از جمله، از سوی دانشوران بین دو رویکرد متن گرای و هدف گرای تمایز گذاشته شده است. افزون بر این، در برخی نوشته ها ابزارهای تفسیری مورد استفاده در نظام قضایی آمریکا شناسایی و دسته بندی شده اند. بررسی این نوشته ها موید جایگاه محوری آنها در تفسیر قضایی است. این ابزارها که از حیث اهمیت، وضعیت های متفاوتی دارند، عبارتند از: معنای معمولی، معنای فنی، تعریف قانونی، بافت قانون، ضابطه های فهم، اصول حقوقی، تاریخچه تقنینی، تفاسیر و رویه های اجرایی و پیامدهای عملی. این نوشتار، به روش توصیفی- تحلیلی و مبتنی بر این فرض نگاشته شده که بکارگیری این ابزارها در نظام قضایی ما نیز ضرورت دارد. با این توضیح که تفسیر درست مستلزم استفاده درست از ابزار درست است. ارزیابی برخی آرای وحدت رویه دیوان عالی کشور موید این ادعا است.

کلمات کلیدی:

کلیدواژه ها: تفسیر قضائی، رویه قضایی، ابزارهای تفسیر، دیوان عالی کشور، آرای وحدت رویه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2029027>

